

Usnesení

Krajský soud v Hradci Králové projednal ve veřejném zasedání konaném dne 16. června 2020, **odvolání obžalovaného** [REDACTED], narozeného [REDACTED] v [REDACTED], okres [REDACTED], trvalým pobytem [REDACTED], [REDACTED], okres [REDACTED], s adresou pro účely doručování [REDACTED], [REDACTED], okres [REDACTED], proti rozsudku Okresního soudu v Jičíně ze dne 28. ledna 2020, číslo jednací 16 T 75/2019-128, a rozhodl

takto:

Odvolání obžalovaného se podle § 256 tr. řádu **zamítá**.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem okresního soudu byl obžalovaný uznán vinným ad 1) přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písmeno a) trestního zákoníku, ad 2) přečinem pomluvy podle § 184 odst. 1 trestního zákoníku, a byl za to odsouzen podle § 337 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 10 (deseti) měsíců. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) roků. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 18 (osmnácti) měsíců.

2. Uvedených přečinů se obžalovaný dopustil tím, že

1)

dne [REDACTED] 2019 v době od 16:15 hodin do 16:16 hodin v ulici [REDACTED] v [REDACTED], okres [REDACTED], řídil osobní motorové vozidlo zn. [REDACTED], registrační značky [REDACTED], a to ačkoliv mu byl rozsudkem Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 24. 7. 2014, č. j. 1 T 46/2014-210, který nabyl právní moci dne 21. 10. 2014, uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu šesti let, a to nejméně do 21. 10. 2020,

2)

dne [REDACTED] 2019 volal na linku 158, kde si stěžoval na příjezd hlídky OOP ČR [REDACTED] v obci [REDACTED], následně dne [REDACTED] 2019 v 16:15 hodin byl řešen policisty OOP ČR [REDACTED] v souvislosti s řízením motorového vozidla v době výkonu trestu zákazu činnosti a poté, kdy se dne [REDACTED] 2019 v 19:35 hodin dostavil na Obvodní oddělení PČR v [REDACTED], při odchodu uvedl před [REDACTED], že policista [REDACTED], OEC [REDACTED] „je ožralý“, kdy následně kolem 20:00 hodin volal opakovaně z mobilního telefonu s účastnickým číslem [REDACTED] na linku 158 a uvedl, že policisté v [REDACTED] na stanici jsou tak opilí, že nedokážou vyzkoušet ani službu a žádal o řešení této události, přičemž následně provedenou dechovou zkouškou odpovědným důstojníkem územního odboru Krajského ředitelství PČR v [REDACTED] byla vyloučena přítomnost alkoholu v dechu jak ranní, tak noční směny Obvodního oddělení PČR [REDACTED], a sdělil tak o [REDACTED]. [REDACTED] nepravdivý údaj.

3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání, v němž poukázal na to, že žádný svědek jej neviděl řídit motorové vozidlo v době zákazu činnosti. Takový svědek byl dodatečně dohledán a vyslechnut později. Když k vozu šel policista, obžalovaný se s ním setkal na půl cesty mezi vozidlem a služebnou policií. Pokud jde o pomluvu, obžalovaný znovu uvádí, že tak nečinil z důvodu někoho poškodit, ale proto, že mu v rozsudku zmíněný policista sdělil, že „měl dvě piva“. Toto byl dostatečný podnět k prošetření situace. S rozsudkem okresního soudu nemůže souhlasit, a proto podává odvolání.
4. Krajský soud v Hradci Králové nařídil na 16. 6. 2020, vyrozumění o konání veřejného zasedání bylo obžalovanému uloženo na adrese pro doručování dne 17. 4. 2020. Krajský soud v Hradci Králové neprováděl ve věci dokazování a nepovažoval účast obžalovaného za nezbytně nutnou. Proto odvolací řízení provedl v nepřítomnosti obžalovaného.
5. Krajský soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost těch výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení jemu předcházející z hlediska vytýkaných vad a dospěl k těmto závěrům.
6. Řízení před okresním soudem proběhlo v souladu s trestním řádem. Okresní soud respektoval ustanovení zajišťující obhajobu obžalovaného, stejně jako ustanovení upravující realizaci jednotlivých důkazů.
7. Okresní soud realizoval dokazování v rozsahu § 2 odst. 5 tr. řádu, tedy v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí. Ani krajský soud nepovažoval za nutné dokazování v tomto směru jakkoliv doplňovat.
8. Okresní soud správně zhodnotil jednotlivé důkazy dle § 2 odst. 6 tr. řádu. Okresnímu soudu nelze vytknout, že by se při hodnocení důkazů dopustil nějaké nesprávnosti, že by nějaký důkaz pominul či hodnotil v rozporu s jeho obsahem. Rozpory, které ve věci vyvstaly, překlenuje okresní soud úvahami opřenými o objektivně zjištěné skutečnosti. Odůvodnění rozsudku je velice podrobné a přesvědčivé a zcela koresponduje s požadavky § 125 odst. 1 tr. řádu.
9. Pod bodem 1) rozsudku řešil krajský soud rozpor mezi tvrzením obžalovaného, že vozidlo v předmetné době neřídil, a důkazy, o které opřel své závěry. Okresní soud důvodně vyšel z výpovědí svědků [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří viděli obžalovaného na místě řidiče. Svědek [REDAKCE] nemá k obžalovanému žádný vztah a nebýt nápadného chování obžalovaného, neměl by důvodu ani policistu upozorňovat. [REDAKCE] obžalovaného zná z policejní činnosti a po celou dobu měl možnost vůz řízený obžalovaným sledovat.
10. Okresní soud zcela důvodně neuvěřil obhajobě obžalovaného podporované výpovědí jeho družky, neboť tuto považuje za nepřesvědčivou a nelogickou, jak v bodě 17) rozsudku rozebírá. Vzhledem k výstižnému vyjádření a pro stručnost krajský soud na tuto pasáž zcela odkazuje.
11. Správně zjištěný skutkový děj okresní soud správně právně kvalifikoval jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jak v bodě 18) okresní soud opět správně zdůvodnil.
12. V bodě 2) rozsudku se okresní soud zabýval rozporem mezi tvrzením obžalovaného, že policista [REDAKCE] přiznal vypít dvou piv ve službě, na což obžalovaný ze vzteku reagoval popsáním způsobem, a důkazy, o které opět opřel své závěry okresní soud.
13. Důvodně vyšel z výpovědí policistů, kteří [REDAKCE] resp. [REDAKCE] 2019 přišli s obžalovaným do styku. Svědek [REDAKCE] vypovídal o kontaktu s osobou obžalovaného, který si na danou hlídku policie stěžoval operačnímu důstojníkovi, a popsal důvody, proč byli v obci [REDAKCE].

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

O věrohodnosti tohoto tvrzení neměl krajský soud důvodů pochybovat, neboť policisté se původně domnívali, že vůz řídí obžalovaný mající trest zákazu činnosti.

14. Pokud jde o další část jednání obžalovaného, již z [REDAKCE] 2019, zde okresní soud důvodně vycházel z výpovědi policistů [REDAKCE] a [REDAKCE]. Obžalovaný byl stejně jako [REDAKCE] 2019 pod vlivem alkoholu a to ovlivňovalo i jeho chování na obvodním oddělení. Výpověď svědka [REDAKCE] je v tomto směru logická a stejně logické a pochopitelná je i jeho odpověď obžalovanému, který svědka osočil, že je „ožralý“, že asi vypil nějaká piva. Těžko lze uvěřit, že by svědek [REDAKCE] za takovéto situace obžalovanému něco podobného přiznal. Ostatně test na alkohol, který se on i další příslušníci služby podrobili, byl u všech negativní. To koresponduje i s výpovědí svědka [REDAKCE], jež vyprovázela z oddělení družku obžalovaného.
15. Ten přesto opakovaně volal na linku 158 a službu konající příslušníky označoval za opilé. Okresní soud v této souvislosti zargumentoval, proč nevěří obžalovanému ani jeho družce a na dané přesvědčivé vysvětlení v bodě 28) rozsudku krajský soud pro stručnost opět zcela odkazuje.
16. Údaj obžalovaného o opilosti policisty [REDAKCE], resp. jeho kolegů z oddělení byl zjevně nedůvodný, nepravdivý a vyvolal nutnost nadřízeného orgánu ověřovat hladinu alkoholu u svědků. Takový postup obžalovaného přímo vyžadoval zákrok a mohl samozřejmě vyvolat nedůvěru s dodržováním služebních předpisů konkrétních policistů, respektive mohl ohrozit jejich společenskou prestiž, vážnost a pozici v zaměstnání (např. R NS ČR 24/2003-T 560).
17. Pokud okresní soud kvalifikoval dané jednání obžalovaného jako trestný čin pomluvy dle § 184 odst. 1 tr. zákoníku, postupoval zcela v intencích tohoto zákonného ustanovení. Na danou pasáž rozsudku v bodech 29-30) krajský soud opět zcela odkazuje.
18. Okresní soud nepochybil ani ve výroku o trestu, kdy vycházel z ustanovení § 37 - § 39 tr. zákoníku a § 125 odst. 1 věta třetí tr. řádu. V tomto směru hodnotil význam chráněného zájmu, který obžalovaný svým jednáním narušil a kterým je jednak zájem na dodržování soudních rozhodnutí a jednak ochrana vážnosti jiných osob. Obžalovanému přitěžovalo dle § 42 n) tr. zákoníku spáchání více trestných činů. Okresní soud vážil i okolnosti činu, kdy obžalovaný jednal pod vlivem alkoholu a zneužil k trestné činnosti tísňovou linku. Pokud jde o osobu obžalovaného, jedná se o recidivistu se sklony k páchání úmyslné trestné činnosti. Byl opakovaně souzen, nicméně zákon znovu porušuje. Taktéž mu byl uložen i nepodmíněný trest odnětí svobody, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn, a byť se ve zkušební době osvědčil, za několik měsíců opět páchá další trestnou činnost v souvislosti s řízením motorového vozidla. I zde hrála svou roli otázka alkoholu.
19. Okresní soud v bodě 33-34) rozsudku zdůvodňuje své závěry, proč obžalovanému ukládá trest odnětí svobody při polovině zákonné sazby § 337 odst. 1 tr. zákoníku s podmíněným odkladem na kratší zkušební dobu. Krajský soud takový trest rozhodně nepovažuje za nepřiměřeně přísný, spíše naopak, vzhledem k recidivě obžalovaného.
20. Chováním obžalovaného vznikly pochybnosti o vyžadované spolehlivosti k řízení motorových vozidel, proto mu okresní soud uložil též kratší trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, když obžalovaný jiný takový trest vykonává.
21. Jelikož odvolání obžalovaného nebylo shledáno důvodným, zamítl je krajský soud podle § 256 tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4/ tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1) písm. a) až l) nebo § 265b) odst. 2) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Hradec Králové 16. června 2020

JUDr. Jan Šulec, v.r.
předseda senátu